

Тома А. Кърджиевъ е роденъ прѣзъ Априлий 1850 год. въ село Арбанаси, Търновско. Началното си образование получилъ въ родното си мѣсто на грѣцки при извѣстний тогава учителъ Иоанисъ Сагала, който е учителствувалъ по-напрѣдъ и въ г. Орѣховица; срѣдно образование е получилъ (1860 до 1864 год.) въ классическото (главно тогава наречено) училище въ Руссе. Слѣдъ туй, отъ 1864 г., е постѣпилъ въ вилаетската печатница, гдѣто до 1871 г., е билъ експедиторъ и коректоръ на в. „*Дунавъ*“ (гледай 1864 година). Въ туй врѣме, прѣзъ 1871 г., той билъ избранъ за прѣдсѣдателъ на Пѣвческото тамъ Дружество, за което се говори и въ биографическитѣ бѣлѣжки за Никола Живковъ (гледай „*Македонецъ*“, 1885 год.). Компрометиранъ е билъ по политическото убийство на Стоянъ Пеневъ, рѣшено и извършено отъ тайний Руссенский Революционенъ Комитетъ, за което е стоялъ прѣзъ 1872 година петъ мѣсеца затворенъ, но по недоказанность за участието му освободенъ. Слѣдъ това билъ повиканъ за Секретаръ на Руссенската Митрополия, въ която длѣжностъ е стоялъ до 1873 година. Подиръ това билъ условенъ за учителъ въ близкото до Руссе село Червена вода, гдѣто, освѣнъ училището, е основалъ читалище и революционенъ комитетъ, който прѣзъ есенъта на 1875 год. пратилъ една чета отъ 30—40 души да се съедини съ г. Орѣховишката. По това дѣло отново компрометиранъ, запрѣнъ и слѣдъ четири мѣсеци, по недоказанность, пуснатъ. Слѣдъ като баща му биде убитъ, мислянъ и той за агентъ на комитета, Тома Кърджиевъ минѣлъ въ Влашко, гдѣто е работилъ по комитетскитѣ работи и пращали чети въ Сърбия, гдѣто и самъ е билъ между доброволцитѣ. Дошълъ въ България заедно съ рускитѣ войски прѣзъ 1877 година, той е билъ началникъ на лазущитѣ при отряда на генер. Вановский и то до спиране на неприятелскитѣ дѣйствия. Слѣдъ сключване на Санъ-Стефанский Договоръ, той се върнѣлъ въ Руссе, гдѣто въ първо врѣме билъ адвокатъ, а прѣзъ 1880 година назначенъ за прокуроръ при Руссенский Окрѣженъ Сѣдъ, която длѣжностъ напуснѣлъ прѣзъ 1881 год. и отъ ново захванѣлъ адвокатската професия. Тома Кърджиевъ е билъ избирванъ изъ Руссенско депутатъ въ I, IV и V Обикновенно Народно Събрание, а прѣзъ 1885 и 1886 год. и Прѣдсѣдателъ на Руссенската Окр. Пост. Комисия. Слѣдъ контра-прѣврата на 1886 год. той е емигриралъ въ Влашко, но уловенъ прѣзъ 1887 год. и обвиненъ въ Рус-